

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym
oraz ustawy – Prawo bankowe
(druk nr 623)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy – Prawo bankowe transponuje do krajowego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty.

Dyrektywa nakłada na państwa członkowskie UE obowiązek wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do jej wykonania do dnia 30 czerwca 2009 r. Część postanowień dyrektywy, w tym dotyczących skrócenia terminu wypłat, państwa członkowskie powinny transponować do dnia 31 grudnia 2010 r. Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, w ślad za nią opracowano kolejny projekt zapewniający wdrożenie tych przepisów dyrektywy 2009/14/WE, dla których przewidziała ona odleglejszy termin implementacji.

W art. 1 w pkt 1 noweli zaproponowano zmiany w art. 22 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Zmierzają one do skrócenia obecnie obowiązujących terminów wypłaty środków gwarantowanych przez Fundusz.

W art. 38c dodawanym do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym nałożono na Fundusz obowiązek współpracy z podmiotami odpowiedzialnymi za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach, w których:

- banki krajowe prowadzą działalność poprzez oddział, w przypadku gdy oddział ten utworzony został na terytorium innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

- mają siedziby instytucje kredytowe prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny będzie mógł zawierać porozumienia określające zasady tej współpracy, zakres wymiany informacji oraz zasady ich ochrony. Fundusz będzie ponadto uprawniony do przekazywania podmiotom odpowiedzialnym za oficjalnie uznane systemy gwarantowania informacji chronionych prawem, pod warunkiem że podczas przekazywania zapewnione zostaną odpowiednie środki niezbędne do ich ochrony przed ujawnieniem lub utratą oraz że przekazanie nastąpi w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.

W art. 38b ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz w art. 40a i art. 48o ustawy - Prawo bankowe określono nowe zasady udostępnienia dodatkowych informacji dla deponentów. Podmioty objęte systemem gwarantowania, oddziały banków zagranicznych nieobjęte tym systemem oraz instytucje kredytowe prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będą obowiązane informować osoby korzystające z ich usług m.in. o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz o uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu.

Informacje te będą podawane w sposób, w jaki wymienione instytucje informują o świadczonych usługach oraz w sposób jednoznaczny i zrozumiały.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 46. posiedzeniu w dniu 16 lipca br. pochodziła z przedłożenia rządowego. Rada Ministrów zadeklarowała, że projekt ustawy wykonuje prawo Unii Europejskiej. W Sejmie zajmowała się nią Komisja Finansów Publicznych. Projekt ustawy nie był przedmiotem poprawek ani kontrowersji.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.